

Sant Benet, la fidelitat al Crist no es troba en lligar-se a una cadena

Ds, 11/07/2015 per Catalunya Religió

(Josep Miquel Bausset) Hui 11 de juliol, celebrem la festa de **Sant Benet**, pare de monjos i patró d'Europa. L'ensenyament d'aquest sant abat el trobem reflectit en la Regla per a monjos que ell va escriure, i que sintetitza la vida d'un home, "Benet de nom i beneït de Déu", com el definí el papa Sant Gregori el Gran. Aquesta Regla, que és un model de vida monàstica està formada per diversos eixos, que estructurin la vida dels monjos, com la pregària, la humilitat, la paternitat abacial, l'acolliment d'hostes, pobres i pelegrins, l'obediència, el perdó i sobretot la comunió fraterna. Sant Benet vol que cada comunitat esdevinga una escola de servei, on cadascú dels monjos siga una icona de l'amor Trinitari. I tot això viscut des de la llibertat, que és a la base de l'opció monàstica i de qualsevol altra opció personal.

La vida i l'obra de Sant Benet i la seua crida a la fidelitat, em porta el record d'una moda o passió que, des de fa uns anys, concretament des del 2008, s'ha estès per diversos ponts de París i que alguns han qualificat de gregària. Es tracta de comprar un cademat, escriure en ell el nom de la parella, fixar-lo en un lloc "romàntic" i llançar la clau al riu Sena, com a mostra d'afecte i de fidelitat. S'ha sabut que només als ponts des Arts de París hi ha vora un milió de cadenats, cosa que fa que aquest pont haja d'aguantar una càrrega de quaranta tones. És evident que davant el perill que suposa la càrrega dels cadenats, les autoritats, amb molt bon criteri, ja han decidit retirar-los. Aquest fenomen s'ha estès pels diversos ponts de París, a més del pont des Arts. Però no només a París. Aquesta "moda" ha arribat també la badia de San Francisco i la Ciutat Prohibida de Pequín.

Aquest "invent" dels cadenats als ponts de París, m'ha fet recordar un capítol del Llibre Tercer dels Diàlegs del papa **Sant Gregori** el Gran, en el qual Sant Benet va fer vore a l'ermità **Martí**, que la fidelitat al Crist no es troba en el fet de lligar-se materialment a una cadena, sinó en viure la pròpia vocació des de la llibertat i des de l'amor.

Sant Gregori el Gran va escriure el Segon Llibre dels Diàlegs, que dedicà per complet a la vida de Sant Benet. Però també al capítol XVI del Tercer Llibre dels Diàlegs, titulat, "L'ermità Martí del Mont Marsic", Sant Gregori ens relata aquest episodi de la vida del sant abat: "Fa poc, també al país de Campània, sobre el Mont Marsic, un home molt venerable anomenat Martí, menà vida solitària, i durant força anys estigué reclòs en una cova molt estreta. Molts dels nostres el conegueren i foren presents a les seues accions. N'he sabut moltes coses pel papa **Pelagi**, el meu predecessor de venerable memòria, i per altres hòmens molt religiosos.

Martí, al començament d'estar en aquella muntanya, quan encara no estava reclòs

a la cova, s'havia lligat el peu a una cadena de ferro que havia fixat a la roca per l'altra extremitat, per tal de no haver d'anar més lluny de la llargada de la cadena. Benet, l'home de vida venerable que ja he recordat, ho va saber. Li féu dir per un dels seus deixebles: Si eres servidor de Déu, no estigues retingut per una cadena de ferro, sinó per la cadena de Crist. Després d'aquestes paraules, Martí es desféu d'aquells grillons, però mai més no s'allunyà del radi d'acció on anava amb el peu encadenat. Lliure de la cadena s'establí en l'espai on s'havia limitat abans, quan estava lligat".

La "moda" dels cadenats als ponts del Sena, no fa sinó posar en perill la seguretat dels vianants, alhora que redueix l'amor de les parelles a una anècdota, a un simple cadenat. És evident que l'amor i l'afecte dels enamorats no necessita ni de cadenats ni de cadenes. Al contrari: l'amor es fonamenta en la llibertat i en la confiança. I un cadenat no és precisament el millor símbol per expressar l'afecte i l'estimació. El capítol XVI del Tercer Llibre dels Diàlegs de Sant Gregori que he mencionat, ens fa veure que és la llibertat, i no les cadenes, allò que dóna sentit a la vida, al compromís d'una parella, o d'uns monjos o monges, que volen que l'amor siga el sentit i el fonament de la pròpia vida.

Josep Miquel Bausset *és monjo de Montserrat*